

LBRIS

We know
books

—•• VIETEILE SFINTILOR ••—

Sorina Ciucă Dragoș Ioniță

SFÂNTUL ANDREI

CORINT

LBRIS

We know
books

CUPRÎNS

Cuvânt-înainte	3
Introducere	6
Viața	11
Minuni	38
Cinstire	68
Bibliografie	124

transmisă și consemnată de Sfinții Apostoli, este actuală, că jertfa de sine este începutul iertării și acceptării celui alt. Cu atât mai mult ne este reper în această direcție Sfântul Apostol Andrei, părintele creștinătății danubiano-pontice, numit cu drag de noi Apostolul și Ocrotitorul României.

Numele său, având tot origine grecească, precum titulatura de apostol, putem spune că a fost ales cu multă inspirație de către părintii săi. Andrei înseamnă în limba greacă *bărbat, bărbătesc, curajos, trăsături necesare unui ucenic și mărturisitor al lui Hristos. Curajul, una dintre virtuțile morale creștine, a fost dovedit de Sfântul Apostol Andrei de-a lungul întregii sale vieți și chiar în momentul morții, după cum ne arată faptele lui, consemnate istoric.*

VIAȚA

Sfântul Apostol Andrei era originar din Betsaida, o localitate mică din Galileea, regiunea de nord a Țării Sfinte. Un rol important în această regiune îl avea lacul Ghenizaret, numit de localnici Marea Tiberiadei sau Marea Galileei datorită întinderii sale. Viața locuitorilor depindea economic și social de acest lac, care constituia principala sursă de hrană și de venit, în special pentru familiile sărace. Astfel, mare parte din localitățile din Galileea s-au înființat în jurul lacului, iar Betsaida se afla pe țărmul de nord-est al acestuia.

Numele, de origine aramaică, însemna „casa pescuitului”, trimitere la ocupația de bază a locuitorilor.

Sfântul Andrei s-a născut într-o familie de pescari, fiind fiul mai mic al lui Iona și frate cu Simon, cel care va deveni Sfântul Apostol Petru. Tatăl lor i-a învățat această meserie, pe care au practicat-o până în momentul în care Domnul Iisus i-a chemat să devină pescari de oameni. După relatările Sfintelor Evanghelii, ei aveau o barcă de pescuit și o altă casă în Capernaum, localitate situată în vecinătatea Betsaidei, pe țărmul nordic al lacului Ghenizaret. Această situație materială bună a fost dobândită ca urmare a hărniciei și meseriei pe care o practica.

Preocupat în mod deosebit de latura spirituală, Sfântul Andrei încerca să pătrundă înțeleșurile adânci ale vieții. Auzind că Sfântul Ioan Botezătorul propovăduia despre

credință și pocăință pe malurile râului Iordan, a mers să-l asculte și a simțit că învățătura acestuia este de la Dumnezeu. Sfântul Andrei a dovedit râvnă pentru Dumnezeu și a dorit să cunoască și să îplinească voia Sa. Mergând pe firul istoriei, la începutul activității publice a Mântuitorului Hristos, îl găsim pe Andrei alături de Sfântul Ioan Botezătorul în grupul restrâns de ucenici ai acestuia. Până să înceapă Mântuitorul activitatea publică, Andrei s-a hrănit din cuvintele pline de duh ale Sfântului Ioan Botezătorul. În acest timp a înțeles că Prorocul Ioan nu este Mesia, ci Înainte-mergătorul Domnului. În ziua în care Iisus a venit la râul Iordan pentru a primi botezul simbolic de la Ioan, la auzul cuvintelor: „Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel Ce ridică păcatul lumii” (Ioan 1, 29), Sfântul Andrei, împreună cu un alt ucenic, L-au urmat pe Mântuitorul Hristos.

Când a observat că cei doi merg în urma Lui, Iisus s-a oprit și i-a întrebat: „Ce căutați? Iar ei l-au zis: Răbi (care se tâlcuiește: Învățătorule), unde locuiești? El le-a zis: Veniți și veți vedea. Au mers deci și au văzut unde locuia; și au rămas la El în ziua aceea” (Ioan 1, 38-39).

Relatarea Sfântului Evanghelist Ioan despre felul în care l-au urmat pe Hristos primii ucenici stă la baza recunoașterii Sfântului Apostol Andrei drept „cel Întâi Chemat”, numire consacrată de tradiția bisericească până astăzi.

Andrei l-a întâlnit apoi pe fratele său, Simon, căruia i-a spus că l-a găsit pe Mesia și l-a condus la Iisus. Domnul i-a schimbat numele lui Simon în Petru și împreună au pornit spre Galileea. Pe drum l-au întâlnit și pe Filip, originar tot din Betsaida, care, chemat fiind de Iisus, li s-a alăturat. Iar grupul

ucenicilor Mântuitorului, al celor care îl urmau, a continuat să crească. Sfinții Evangheliști Marcu și Luca ne spun că într-una din zile, Iisus a mers pe munte să se roage. Acolo a petrecut noaptea în rugăciune către Dumnezeu și a ales dintre ucenicii Săi doi sprezece, care se vor numi apoi apostoli: „pe Simon, căruia i-a zis Petru, și pe Andrei, fratele lui, și pe Iacov, și pe Ioan, și pe Filip, și pe Vartolomeu, și pe Matei, și pe Toma, și pe Iacov al lui Alfeu, și pe Simon numit Zilotul, și pe Iuda al lui Iacov și pe Iuda Iscarioteanul, care s-a făcut trădător” (Luca 6, 14-16). Lor le-a dat puterea să vindece bolile și să alunge demonii.

Evangheliștii Matei, Marcu și Luca prezintă într-un mod mult mai plastic chemarea ucenicilor, pe care Iisus i-a invitat să devină din pescari de pește pescari de oameni. Aceasta este o metaforă plină de sens, pentru

că ei au prins pe foarte mulți în „mrejele credinței” și i-au adus, din diferite colțuri ale lumii, la dreapta credință în Dumnezeu.

În cei trei ani și jumătate de activitate publică a Mântuitorului pe pământ, Sfântul Andrei, împreună cu ceilalți unsprezece ucenici, L-au însoțit pe Domnul Hristos pe drumurile Țării Sfinte. În locurile prin care au trecut, ei au fost martori ai minunilor și cei mai fideli ascultători ai învățăturii Sale mântuitoare. Din Galileea până la Ierusalim, au fost prezenți la Predica de pe Munte, la Învierea lui Lazăr sau la Cina cea de Taină, ca să amintim numai câteva dintre multele evenimente din activitatea Domnului Hristos.

Exceptând această prezență constantă a Sfântului Andrei alături de ceilalți discipoli fideli ai lui Hristos, numele său apare de câteva ori în Sfintele Evanghelii, cu diferite ocazii.

Sfântul Evanghelist Marcu amintește de popasul făcut de Iisus împreună cu ucenicii, la începutul activității Sale, în casa din Capernaum a celor doi frați, Petru și Andrei. Cu câteva zile înainte, într-o zi de sâmbătă, Mântuitorul a predicat în sinagogă și a vindecat un demonizat. Cât a stat în casa celor doi frați, a vindecat-o pe soacra lui Petru, care era cuprinsă de friguri. Spre seară, alți mulți bolnavi și demonizați care, auzind de învățătura nouă a lui Iisus și de puterea Sa Dumnezeiască, au venit la El cu nădejdea vindecării. În primele trei Sfinte Evanghelii, numele Sfântului Andrei va fi trecut în umbra numelui fratelui său, Simon-Petru, lucru explicabil și de înțeles, de vreme ce Sfântul Petru era mai în vârstă. Această întâietate datorată vârstei, respectată cu strictețe de către societatea iudaică a vremii, se observă și la Cincizecime. Cel care a luat atunci